

De RvdK in een datagedreven tijdperk

In de jeugdbescherming draagt de Raad voor de Kinderbescherming (RvdK) een unieke verantwoordelijkheid. Wettelijk belast met het onderzoeken van kinderbeschermingsmaatregelen, is de Raad de schakel tussen signalen van zorg en gerechtelijke besluiten die diep ingrijpen in het leven van kinderen en ouders. Maar deze taak stelt hoge eisen aan **zorgvuldigheid, transparantie en samenwerking**. In een tijd van maatschappelijke kritiek en verhoogd toezicht wordt het werk van de Raad steeds meer onder het vergrootglas gelegd.

Juist daarom is het zo relevant dat de RvdK zich ontwikkelt in de richting van datagedreven besluitvorming. Een voorbeeld daarvan is een **nieuwe digitale infrastructuur waarbij casusinformatie – van de Raad, gecertificeerde instellingen en gemeenten – wordt samengebracht in een geïntegreerd dashboard**. Denk aan geautomatiseerde casusregistratie, inzicht in betrokken jeugdbeschermers, onderbouwing van kinderbeschermingsmaatregelen en actuele informatie over ouders, kinderen en hun situatie. Deze digitale ondersteuning sluit

aan op wettelijke taken (zoals vastgelegd in de Jeugdwet en artikelen 3.1 t/m 7.4.5), maar draagt ook bij aan iets fundamenteelers: een cultuur van **objectiviteit en kwaliteit**.

Wat levert dit op? Allereerst versterkt het de juridische onderbouwing. Door **gestructureerd gegevens vast te leggen over bedreigingen in de ontwikkeling (art. 1:255 BW), risicofactoren en ouderlijke vaardigheden**, ontstaat een robuuster fundament voor gerechtelijke verzoeken zoals uithuisplaatsing of OTS. Ten tweede biedt het systeem betere ondersteuning van professionals. Via bijvoorbeeld het SKJ-registratienummer worden verantwoordelijkheden traceerbaar en kan het kwaliteitsregister benut worden voor **toetsing en reflectie**.

Daarnaast maakt het dashboard transparantie mogelijk richting gemeenten, inkooporganisaties en toezichthouders zoals de IGJ. Beleidsmakers kunnen **inzicht krijgen in trends, maar ook in waar verbeterkansen liggen**: bijvoorbeeld als klachten van ouders structureel samenhangen met specifieke onderdelen van het proces. Deze transparantie is essentieel nu vertrouwen in de

jeugdbescherming onder druk staat, mede door het leed van gezinnen in het toeslagenschandaal.

Een dergelijke data-architectuur is geen wondermiddel. Informatie over risico's en gezinsdynamiek vereist altijd duiding, context en professionele beoordeling. Maar het helpt wél om **aannames van feiten te scheiden, fouten te signaleren en werkdruk te verlichten**. Zo kan het een instrument worden dat niet alleen de **wettelijke taken van de RvdK faciliteert**, maar ook helpt om beter te doen wat uiteindelijk het belangrijkste is: kinderen beschermen, ouders versterken en vertrouwen herstellen.

In deze digitale transitie ligt dus een kans. Niet om de menselijke maat te verliezen, maar om die juist beter te borgen. Door **technologie te verbinden aan wetgeving, toezicht en vakmanschap**, ontstaat ruimte voor zorgvuldigheid en herstel. En dat is waar het in de jeugdbescherming uiteindelijk om draait.

Youri Hazeleger
joet@joet.nl